

Одлука којом се привремено обуставља овласт за давање помиловања за кривичноправне санкције

Користећи се овлаштењима која су му дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI. 2. Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним”, у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

С обзиром на тачку 12.1. Декларације Савјета за имплементацију мира, који се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење,

представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Узимајући у обзир такође став 3. Анекса II (Владавина закона и људска права) поменуте Декларације, према којем успостава правосудних институција на државном нивоу, које задовољавају Уставом утврђену потребу за процесуирањем кривичних дјела која су починили јавни званичници Босне и Херцеговине у току обављања службене дужности, као и код управних и изборних питања, представља предуслов за успоставу владавине права у Босни и Херцеговини;

Позивајући се на Декларацију Савјета за имплементацију мира, са састанка одржаног у Бриселу 23. и 24. маја 2000. године, и њеног Анекса, у складу са којим је доношење Закона о Суду Босне и Херцеговине предвиђено до септембра 2000. године;

Имајући у виду поспјешену стратегију за провођење реформе правосуђа у циљу улагања појачаних напора на успостави владавине закона у Босни и Херцеговини у периоду 2002/2003. године, коју је одобрио Управни одбор Савјета за имплементацију мира 28. фебруара 2002. године, и констатујући да је наведена стратегија осмишљена као одговор на захтјеве органа власти у Босни и Херцеговини за интензивнијим ангажовањем међународне заједнице у правцу рјешавања привредног криминала, корупције и проблема присутних у основи правосудног система;

Констатујући да се позитивним законима о помиловању у Босни и Херцеговини не поштује надлежност државе у кривичним стварима и не обезбјеђује транспарентан поступак путем којег се помиловање може дати;

Констатујући такође да такво стање може довести до низа случајева дискреционог давања помиловања којим се преиначује исход судског процеса, а чиме се додатно нарушава повјерење јавности у владавину права;

Водећи стога рачуна о потреби да се обезбиједи кохерентност,

транспарентност и нужни увид јавности у процес давања помиловања, а у којем процесу ће бити укључени стандарди који ће омогућити да одлуке извршне власти не утичу на одлуке правосудних институција неоправдано;

Увјерен да је од виталног значаја за Босну и Херцеговину да се обезбиједи јачање и поштивање владавине права;

Узевши у обзир и размотривши све наведено, високи представник доноси сљедећу

ОДЛУКУ

којом се привремено обуставља овласт за давање помиловања за кривичноправне санкције

Члан 1.

Овом Одлуком се привремено обуставља овласт било којег органа извршне власти у Босни и Херцеговини да, у складу с релевантним уставима односно законима, даје било који облик помиловања за кривична дјела и кривичноправне санкције изречене од стране било којег суда у Босни и Херцеговини или које се извршавају у Босни и Херцеговини.

Члан 2.

Помиловањем из члана 1. ове Одлуке подразумијева се, између осталог, потпуно или дјелимично ослобођење од извршења казне, замјена изречене казне блажом казном или условном осудом, укидање или одређивање краћег трајања изречене мјере сигурности, укидање одређене правне посљедице осуде или одређивање њеног краћег трајања или брисање осуде.

Члан 3.

Као посљедица привремене обуставе овласти за помиловање, од

датума ступања на снагу ове Одлуке не може се дати ниједно помиловање за било које кривично дјело и кривичноправну санкцију изречену од стране било којег суда у Босни и Херцеговини или која се извршава у Босни и Херцеговини, док не ступи на снагу закон о помиловању на сваком појединачном нивоу власти, којим се дужно поштује надлежност Босне и Херцеговине у кривичним стварима, и којим се обезбјеђује транспарентност, јавност и јавна контрола таквих ванредних аката милости извршне власти.

Члан 4.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске”, и “Службеном гласнику Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 6. септембра 2005.

*Педи Ешдаун
Високи представник*